

poprej primerno skuha v skupni posodi ter se potem uže kuhano v steklenice napolni, ali se pa v odprtih steklenicah kuha. Bodi si prvo ali drugo, vsaka steklenica mora biti po dokončanem kuhanju do pol centimetra pod robom napolnjena. Na to se vzame navadne čisto bele smole ali pa kolofonije, katera se je pri ognju raztopila ter se z njo steklenica do roba zalije. Smola se strdi ter naredi zamah, kateri ukuhanu sadje popolnem pred zrakom zavaruje. Ob času porabe sadja se vzame v vroči vodi namočena cunj, s katero se steklenica okolo smole za kratek čas obviije in kmalu se odloči smolini zamah od steklenice. — Sadje ne navzame se prav nič smolinega duha ter se leta in leta obdrži.

Razglas

kranjskim ovčarjem.

C. k. kranjska kmetijska družba bode iz letošnje državne subvencije za zboljšanje ovčarstva nakupila nekoliko ovnov in ovac ukviškega plemena ter jih brezplačno dala takim gospodarjem, ki dokažejo v svoji prošnji potrjeni od županstva in od cerkvenega urada, da

- a) uže več let precejšnje število ovac redijo;
- b) da je njih kraj za ovčarstvo posebno ugoden, in
- c) da jih je volja dobljenega ovna najmanj 3 leta za pleme držati, in kolikor umno ovčarstvo dopušča tudi svojim sosedom za pleme prepuščati.

Prošnje, potrjene po predsedniku dotične kmetijske podružnice imajo se zadnji čas do 15. septembra t. l. pri podpisani družbi vložiti.

C. k. kmetijska družba kranjska
v Ljubljani 5. julija 1885.

Karol baron Wurzbach,
predsednik.

Gustav Pirc,
tajnik.

C. kr. kmetijska družba kranjska.

Seja glavnega odbora dné 5. julija 1885.

Seji predseduje družbini podpredsednik g. Jos. Fr. Seunig, navzoči so pa gg. odborniki Brus, Jerič, Neweklovski, Robič, Witschl, dr. Wurzbach in družbini tajnik g. Gustav Pirc.

Vodstvu ljudske šole v Šmariji in na Premu se odloči po 10 gld. nagrade za pokončevanje mrčesov.

Poročilo krajnega šolskega sveta v Leskovcu o porabi subvencije za šolski vrt se v naznanje vzame.

Visoki deželni odbor kranjski poroča glavnemu odboru o dopisu visoke c. kr. deželne vlade kranjske, oziroma sl. c. k. kmetijskega ministerstva zaradi ustanovitve vinarske in sadjarske šole na Dolenjskem. Ker je iz imenovanega dopisa c. k. ministerstva razvidno, da se ono še ni odločilo dati podporo k ustanovitvi te šole, ker še ni prepričano, da bi bila ta šola kaj bolj obiskana ko slapenska, povabi sl. deželni odbor kmetijsko družbo, da zadnja enako prvemu dá c. k. poljedelskemu ministerstvu potrebna pojasnila.

Tajnik g. Gustav Pirc prebere uže sestavljeno prošnjo na ministerstvo, katera se odobri s pristavkom g. Brusa in g. Witschlina. (Prošnjo priobčimo prihodnjič. Vred.)

Odbornik gosp. Kastelic poroča pismeno o izidu izpitov na družbini podkovski šoli.

C. kr. poljedelsko ministerstvo odobri načrt živalske razstave v Kranjski gori, a ne more dati nobene podpore več za pokritje stroškov te razstave. Po predlogu gosp. Brusa pokrije naj se eventualni primanjkljaj iz družbinega premoženja.

Razglas o brezplačni razdelitvi ovnov ukviškega plemena naroči se tajništvu razglasiti.

Gosp. odbornik Brus kot družbini denarničar poroča o dolgu France Gril iz Krakovskega predmestja ter predlaga, da se dolg in zaostale obresti takoj iztirjajo. Predlog se sprejme.

Gosp. odbornik Robič poroča o sestavi nove inventure v podkovski šoli in na družbinem poskuševališču na Poljanski cesti ter predlaga izročiti svojo poročilo odseku za splošne reči, da ta stavi pri prihodnji odborovi seji primerne nasvete.

Gosp. odbornik dr. Wurzbach predlaga dodatek, da se inventariji v dveh prepisih takoj izdelajo ter v njih navedene reči precej izročé podkovskemu učitelju Schlegelnu ter vrtnarju Urbančiču. katera oba imata prejem potrditi s podpisanjem obeh prepisov, katerih eden ostane družbi, drugi pa dotičnemu oskrbovalcu inventovanih reči. Dalje predlaga g. dr. Wurzbach, takoj vse primerno ukreniti, da se prostori v družbini hiši na Poljanah njih namenu primerno porabijo.

Predlog g. Robiča z dodatkom g. dr. Wurzbacha se sprejme.

Novim udom se imenuje gosp. Matej Pintar, župnik v Radečah.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

5.

Izlet na Sinaj.

(Konec.)

Potnik obstane kakor zamaknjen, kedar zagleda to zelenico, in celó divji Beduinci jo pozdravljajo z veselimi krikom. Tu stopa človek zopet po mehki črni zemlji, in posluša petje krilatih tic. Fejran je lep cvetoč biser skalnate pustinje, čegar večno zeleneča mladostna moč se živo razlikuje od pustih, sivih gorskih velikanov, kateri ga opasujejo in prav živo nam kaže nasprotje med življenjem in smrtjo. Na tej zelenici je stalo v starodavnem času pustinsko mesto Faran, ki ga je Mozes ustanovil, kakor trdi arabska pravljica. V tretjem in četrtem stoletju je imelo svojega škofa; sedaj ga ni drugakega, kakor razvaline.

Dolga je ta zelenica tri dobre ure. Skoro na robu smo naleteli na tropo Beduincev, kateri so tam šotorili. Najpreje smo zagledali več temnokožnih, črnoiskrih dekličev, kateri so ovce in koze pred seboj podili. Sedaj je obstala tudi naša karavana, in se namestila blizu črnih šotorov beduinskih. Dokler smo mi kuhali in druge potrebe si oskrbovali, kukale so skrivaj Beduinke iz svojih šotorov, njih skoro goli otroci pa so letali okrog, ali se igrali med šotori. Od tu naprej je pot težavna, mora se iti v strm, po vrhu leži po potu več kot preveč debelega kamenja in velikih skal, preko katerih se ljudje in živali le z veliko težavo naprej pobirajo, in naposled se pot tako postrmi, da je treba vedno peš iti, kamelo pa za uzdo voditi. Po peturni, nepretrgani hoji v strm pride se na visoko planoto, na ono isto, na kateri so šotorili tudi Izraelci, in žrtvovali zlatemu teletu, ko se je Mozes mudil na vrhuncu gorskem. Uže imé prestavi mahoma človeka v sivo starodavnost,